

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

Selv om indvandrernes situation nødvendiggør en særlig støtte også kulturpolitisk, så er realiteten den, at denne gruppe på 1 pct. af befolkningen stort set ingen støtte får fra statens side, og blandt kommunerne er der kun ganske få, som overhovedet har afsat penge til indvandrernes kulturaktiviteter.

Det har været ført frem som et forsvar for den statslige politik over for indvandrerne, at der på mange områder findes en lovgivning, som også i princippet kommer indvandrerne til gode, såsom teaterlov, fritidslovgivningen m. fl.

Men sagen er, at indvandrernes situation gør det betydelig vanskeligere for dem end for danskerne at benytte sig af denne lovgivning. Samtidig er behovet større.

Bemærkninger til forslaget's enkelte punkter

Ad 1 og 2

Den sproglige barriere er et overordentlig stort problem for de fleste indvandrere samt for de offentligt ansatte, der i forskellige forbindelser er i kontakt med indvandrerne. Indtil nu er tolkningen blevet varetaget enten gennem statens telefontolkeservice eller gennem tolke ansat af kommuner, amter eller stat. I praksis er denne tolkeservice helt utilstrækkelig. De fleste tolke er ikke fastansatte, hvilket for det første betyder, at de offentlige institutioner ikke kan være sikre på at kunne trække på dem i det daglige arbejde, og for det andet, at det er vanskeligt at få tilstrækkelig kvalificeret arbejdskraft. Dette vil sige, at en lang række tolkeopgaver enten slet ikke varetages eller varetages på tilfældig vis, f. eks. gennem familiemedlemmer, der kan mere dansk end den pågældende. Dette er et problem på alle samfundslivets områder. F. eks. er det ikke muligt at behandle en patient i sundhedsvæsenet, hvis lægen ikke får præcise oplysninger om, hvilke symptomer der er. Det er heller ikke muligt at vejlede på bistandskontorerne, hvis sagsbehandleren af sprogmæssige årsager ikke kan få de oplysninger, vedkommende sagsbehandler har

brug for. I denne forbindelse bør det understreges, at forslagsstillerne betragter telefontolkning som et supplement, der kan anvendes, når det er nødvendigt med meget hurtig tolkning, eller når det drejer sig om korte og ukomplicerede opgaver. I langt de fleste tilfælde forudsætter en kvalificeret tolkning imidlertid, at der er mulighed for at sidde direkte over for de involverede parter for at kunne danne sig et præcist indtryk af, hvilke problemer en given sag drejer sig om. En overordentlig stor del af tolkeopgaverne drejer sig om personlige forhold, som det ikke er muligt at fremlægge gennem en telefon, og hvor tolkens evne til social indleven er en forudsætning for at få de relevante oplysninger frem.

Tolkning kan således i langt de fleste tilfælde udføres kvalificeret, hvis den er personlig, og hvis tolken har et sagpolitisk kendskab til det område, der skal tolkes indenfor. Derfor er det nødvendigt, at der i forbindelse med udbygningen af tolkekurserne lægges stor vægt på, at tolkene ikke kun uddannes sprogligt, men at de opnår et kendskab til de sagpolitiske områder, de skal tolke inden for. Dette betyder, at tolkekurser ikke kan opbygges med en lærerstab, der udelukkende består af lingvister, som det er tilfældet i dag på Handelshøjskolen.

Ad 3

Siden april 1977 er der ikke givet nogen støtte til indvandrernes bladvirksomhed. Dengang skar man støtten til Fremmedarbejderbladet væk, da Arbejdsgiverforeningen og LO mistede lysten til at støtte det.

Mangelen på et blad har siden været et stort problem for indvandrerne. Der er tale om en gruppe med et meget stort behov for information om danske samfundsforhold på grund af de særlige problemer, indvandrerne har. Der er også tale om en gruppe, der har behov for meningsudveksling og information på tværs af de nationale og sproglige barrierer, og som har meget få andre muligheder for at kunne henvende sig til den danske befolkning og få en dialog i gang.